

การสร้างชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
The Development of an Additional Learning Package on Anti-Corruption
for Grade 7 Students

วโรตม์ ชัยมี¹ พรรณวดี ขำจริง² สมพร รุจิกิตติอังสุธร³ และลลิตา ภคเมธาวิ⁴

Warot Chaimee¹ Panwadee Khumjing² Somporn Rujikittioanguthon³
and Lalida Pakamaetavee⁴

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา (วิชาเอกสังคมศึกษา)¹

อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการศึกษา (วิชาเอกสังคมศึกษา)^{2,3,4}

คณะครุศาสตร์ มหาลัทธิราชภัฏภูเก็ต^{1,2,3,4}

E-mail: s6611149116@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ (2) ศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นต่อพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนเมืองพังงา จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต และ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์ (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า (1) ได้ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.19 คะแนน และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.58 คะแนน โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมด้านการต่อต้านการทุจริตของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ชุดการเรียนรู้ การป้องกันการทุจริต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aimed to (1) develop a learning package for the additional course on anti-corruption for Grade 7 students and (2) examine the effects of the developed learning package on students' anti-corruption behaviors. The sample consisted of 32 Grade 7 students

in the first semester of the 2025 academic year at Muang Phangnga School. The participants were selected using cluster random sampling. The research instruments included (1) a learning package on anti-corruption and (2) a learning achievement test. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Dependent Samples t-test. The results of the study were as follows. (1) The developed learning package on anti-corruption for Grade 7 students was appropriate, consistent with the curriculum, and could be effectively implemented in classroom instruction. (2) The comparison of students' learning achievement scores before and after the implementation of the learning package showed that the post-test scores ($M = 52.58$) were higher than the pre-test scores ($M = 31.19$). The difference was statistically significant at the .05 level, indicating that the developed learning package effectively improved students' knowledge, understanding, and behaviors related to anti-corruption.

Keywords: learning package, anti-corruption prevention, learning achievement

บทนำ

จากผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) พบว่าหลายสถานศึกษายังมีประเด็นที่ต้องพัฒนาเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริตของผู้เรียน โดยเฉพาะการปลูกฝังค่านิยมการไม่ยอมรับการทุจริต ตั้งแต่วัยเรียน การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2561)

ในบริบทของสถานศึกษา ยังพบพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการขาดจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์ เช่น การลอกข้อสอบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น หรือการใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตน พฤติกรรมดังกล่าวแม้จะเกิดขึ้นในระดับเล็กน้อย แต่หากไม่ได้รับการปลูกฝังและแก้ไขอย่างเหมาะสม อาจพัฒนาไปสู่พฤติกรรมการทุจริตในระดับที่รุนแรงขึ้นในอนาคต ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อสังคมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (วรรณดี สุทธิธนารกุล, 2561)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาชุดกิจกรรมหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่มุ่งพัฒนาชุดการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมด้านการป้องกันการทุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีค่อนข้างจำกัด จึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ดังกล่าวเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตให้กับผู้เรียน (ทีศนา แคมมณี, 2545)

ดังนั้น การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรของชาติ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ ในบริบทของสังคมไทยที่ยังคงเผชิญกับปัญหาการทุจริตในหลายระดับ การปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์และการไม่ยอมรับการทุจริตจึงควรเริ่มตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและสามารถนำหลักคุณธรรมไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการสร้างจิตสำนึกทางจริยธรรมจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและยึดมั่นในความถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตที่พัฒนาขึ้นต่อพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต

การทบทวนวรรณกรรม

1. รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต

รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต หมายถึง รายวิชาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพิ่มเติมจากรายวิชาพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต สาเหตุและผลกระทบของการทุจริต ตลอดจนปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อสังคม นักจิตวิทยาและนักวิชาการได้ให้ความหมายหรืออธิบายรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตไว้ดังนี้:

1.1 แนวคิดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ว่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและผลกระทบของการทุจริต ตลอดจนสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยเน้นการปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต (Zero Tolerance) (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2561)

1.2 แนวคิดการพัฒนารายวิชาเพิ่มเติม กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สถานศึกษาสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี ซึ่งรายวิชาการป้องกันการทุจริตถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.3 แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรม แนวคิดของ Lawrence Kohlberg อธิบายว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเกิดจากระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ทางสังคม การจัดการกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์สถานการณ์ทางจริยธรรม จะช่วยยกระดับการใช้เหตุผลเชิงศีลธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการป้องกันการทุจริต (Kohlberg, 1984)

1.4 แนวคิดการเรียนรู้ทางสังคม Albert Bandura เสนอว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการสังเกตและเลียนแบบแบบอย่าง (Modeling) ดังนั้น การจัดการวิชาการป้องกันการทุจริตควรมีกรณีศึกษาบุคคลต้นแบบ และกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (Bandura, 1977)

1.5 แนวคิดการศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education) แนวคิดการศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองมุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเองต่อสังคม การเรียนรู้เรื่องการทุจริตจึงไม่เพียงให้ความรู้เชิงกฎหมาย แต่ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วม การกล้าแสดงความคิดเห็น และการยึดมั่นในประโยชน์ส่วนรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สรุปได้ว่า รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต หมายถึง รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะทางจริยธรรม โดยอาศัยแนวคิดทางจิตวิทยาและหลักการทางการศึกษา เพื่อสร้างเยาวชนที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความซื่อสัตย์ และไม่ยอมรับการทุจริตในทุกรูปแบบ

2. ชุดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้ หมายถึง สื่อหรือเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ มีเนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลที่จัดเรียงอย่างเหมาะสม เริ่มจากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ต่อเนื่อง กิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วม เช่น แบบฝึกหัด การทดลอง หรืออภิปราย และสามารถติดตามพัฒนาการของตัวเองได้ ชุดการเรียนรู้ที่ดีช่วยพัฒนาทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติของผู้เรียน ทำให้เรียนรู้ได้ต่อเนื่องและนำไปใช้ได้จริง

Jerome Bruner (1966) เสนอแนวคิดการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Learning) โดยมองว่าสื่อหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดลำดับเนื้อหาอย่างมีโครงสร้าง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ สำรวจ และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ชุดการเรียนรู้จึงควรออกแบบให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ (Bruner, 1966)

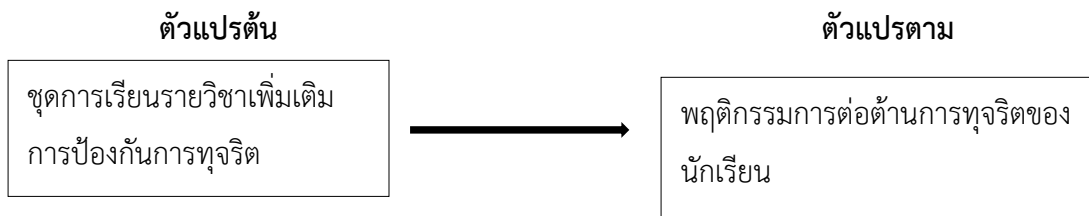
Robert M. Gagné (1985) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เช่น การกระตุ้นความสนใจ การแจ้งวัตถุประสงค์ การนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ และการประเมินผล ซึ่งแนวคิดนี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ (Gagné, 1985)

Benjamin Bloom (1956) เสนอแนวคิดลำดับชั้นพฤติกรรมทางการเรียนรู้ (Bloom's Taxonomy) ซึ่งชี้ว่าชุดการเรียนรู้ควรพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ระดับความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ จนถึงการประเมินค่า (Bloom, 1956)

Lev Vygotsky (1978) เสนอแนวคิดเขตพัฒนาการใกล้เคียง (Zone of Proximal Development: ZPD) ซึ่งเน้นบทบาทของการมีปฏิสัมพันธ์และการช่วยเหลือ (Scaffolding) ดังนั้น ชุดการเรียนรู้ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม (Vygotsky, 1978)

ทีศนา แคมมณี (2545) อธิบายว่าชุดการเรียนรู้เป็นสื่อหรือชุดกิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล (ทีศนา แคมมณี, 2545)

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตที่มีต่อพฤติกรรมการต่อต้านการทุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดให้ ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต เป็นตัวแปรต้น ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และแนวคิดการศึกษาเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม

ส่วนพฤติกรรมการต่อต้านการทุจริตของนักเรียนเป็นตัวแปรตาม ซึ่งสะท้อนถึงความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของผู้เรียนต่อการป้องกันและต่อต้านการทุจริต โดยผู้วิจัยคาดว่า การใช้ชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการต่อต้านการทุจริตสูงขึ้น

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนเมืองพังงา จังหวัดพังงา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 252 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 132 คน และนักเรียนหญิง 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพังงา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 20 คน และนักเรียนหญิง 12 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest–Posttest Design

รูปแบบการทดลอง

O1 X O2

O1 = การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X = การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต

O2 = การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

1. ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้จากชุดการเรียน
2. สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Table of Specification) เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมการเรียนรู้
3. สร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
4. นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งพบว่า ข้อสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แสดงว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
7. ผลการวิเคราะห์ข้อสอบพบว่า
 - ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.78
 - ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.28 – 0.64
 - ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การทดลองใช้ชุดการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริต ดำเนินการเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และวิธีการใช้ชุดการเรียน จากนั้นให้นักเรียนทำ แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง

สัปดาห์ที่ 2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ความหมาย และลักษณะของการทุจริต ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้และการอภิปรายในชั้นเรียน

สัปดาห์ที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับ สาเหตุและผลกระทบของการทุจริต โดยใช้กรณีศึกษาและ กิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์สถานการณ์

สัปดาห์ที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับ แนวทางการป้องกันและต่อต้านการทุจริต ผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มและใบงาน

สัปดาห์ที่ 5 ผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และอภิปรายแนวทางการป้องกันการทุจริต พร้อมทั้งสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้รับ

สัปดาห์ที่ 6 หลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำ แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อนำผลคะแนนไปเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics)

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3 ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics)

ใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (Dependent Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษา

1. สร้างชุดการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง คู่มือผู้สอน หรือ คู่มือการ ใช้ชุดการสอน ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำ ชุดการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือที่สร้างนั้นประกอบไปด้วยส่วน ต่าง ๆ ดังนี้

1) หน้าปก

2) สารบัญ

3) คำแนะนำวิธีการใช้

- หลักการ

- ใช้กับมัธยมศึกษาปีที่ 1

- หน่วยที่ 4 เรื่อง พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

- เรื่อง ความหมายของพลเมือง

- เรื่อง คุณลักษณะของพลเมือง

- เรื่อง การสร้างสำนึกพลเมืองต่อสังคม

4) แบบทดสอบก่อนเรียน

- เรื่อง ความหมายของพลเมือง

- เรื่อง คุณลักษณะของพลเมือง
- เรื่อง การสร้างสำนึกพลเมืองต่อสังคม

5) ไบความรู้

- เรื่อง ความหมายของพลเมือง
- เรื่อง คุณลักษณะของพลเมือง
- เรื่อง การสร้างสำนึกพลเมืองต่อสังคม

6) ไบงาน

- เรื่อง ความหมายของพลเมือง
- เรื่อง คุณลักษณะของพลเมือง
- เรื่อง การสร้างสำนึกพลเมืองต่อสังคม

7) แบบทดสอบหลังเรียน

- เรื่อง ความหมายของพลเมือง
- เรื่อง คุณลักษณะของพลเมือง
- เรื่อง การสร้างสำนึกพลเมืองต่อสังคม

8) เฉลย

9) ผู้จัดทำ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตที่พัฒนาขึ้นต่อพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.19 คะแนน และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.58 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เพื่อสร้างชุดการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รูปที่ 1 คิวอาร์โค้ดของ Online e-book

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทาริกา สมพงษ์ (2563) เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.76/76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72) ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.65) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณาภรณ์ คำศรี, ปริญา ปริพุด, และเกษศิริ ทองเฉลิม (2566) เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/76.46 ผลการศึกษาการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.43 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องคณิตศาสตร์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา บุญมาโฮม, และปนัดดา พินรัตน์ (2566) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนี ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับ 0.74 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Homnan, S. (2564) เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ไทยเมื่อนำไปใช้กับผู้เรียนแล้วมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 86.79/86.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ที่มีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ไทย มีผลคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ 94.60 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร ศรีคราม, และอพนันตรี พูลพุทธา (2568) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ แบบโครงงานเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน รายวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่า เท่ากับ 79.00/88.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ ทัศนศิลป์ แบบโครงงานเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ แบบโครงงานเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมการป้องกันการทุจริตที่พัฒนาขึ้นต่อพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.19 คะแนน และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.58 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรรณ เถลิณสุข, และอิทธิเดช น้อยไม้ (2567) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ มีผลดังนี้ เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน พบว่า เมื่อทดสอบสถิติ $t = 18.115$, $Sig = .00$ คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลคะแนนเฉลี่ยในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียนหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฎิวัติ บรรจงการ (2568) เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แผนการพัฒนาการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกิจกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนได้รับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่อง เรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่อง เรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คำสำคัญ: พัฒนาการเรียนรู้, การเรียนรู้แบบโครงงาน, โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการทำธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Taohom, T., & Panawong, C. (2567) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานมี 5 ขั้นตอน คือ 1) เชื่อมโยงความสัมพันธ์ 2) เรียนรู้จากประสบการณ์ 3) นำความรู้ไปใช้ 4) การร่วมมือ 5) ถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่น โดยมีความเหมาะสม กิจกรรมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.39) ความเหมาะสมของแผนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.52) ประสิทธิภาพเท่ากับ 75.60/75.79 2) ความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธิพร สายสงเคราะห์ (2560) เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5 ขั้น) เรื่อง เซลล์และกระบวนการดำรงชีวิตของพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5 ขั้น) เรื่อง เซลล์และกระบวนการดำรงชีวิตของพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83.71/ 83.25 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.6062 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5 ขั้น) เรื่อง เซลล์และกระบวนการดำรงชีวิตของพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังการจัดการเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5 ขั้น) เรื่อง เซลล์และกระบวนการดำรงชีวิตของพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิสถิณี วัฒนศิริ (2559) เรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้การเรียนการสอนตามแนว STEM ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้การเรียนการสอนตามแนว STEM ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นจำนวน 4 ชุดกิจกรรมคือ ชุดที่ 1 เรื่อง อุณหภูมิกับการวัดอุณหภูมิ ชุดที่ 2 เรื่อง การถ่ายโอนความร้อน ชุดที่ 3 เรื่อง การดูดกลืนและคายความร้อนของวัตถุ ชุดที่ 4 เรื่อง สมดุลความร้อนและผลของความร้อนต่อการขยายตัวของวัตถุ มีความเหมาะสมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.24) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง พลังงานความร้อน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำวิจัยไปใช้

1. ผลวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะและเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น
2. ผลวิจัยพบว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือในบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

2. ควรศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติม เช่น ความพึงพอใจของผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียน หรือทักษะด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เจษฎา บุญมาโฮม, และปนัดดา พินรัตน์. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 2(2), 51–63. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/hsi_01/article/view/264101/177787
- ณัฐวรรณ เฉลิมสุข, และอิทธิเดช น้อยไม้. (2567). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารเมธีวิจัย Savant Journal of Social Sciences*, 1(6), 74–90. https://so16.tci-thaijo.org/index.php/SJ_SS/article/view/691
- ฐิติลักษณ์ วัฒนศิริ. (2559). *การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้การเรียนการสอนตามแนว STEM ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)*. มหาวิทยาลัยบูรพา. <https://buuir.buu.ac.th/handle/1234567890/12626>
- ธนกร ศรีคราม, และอพนันตรี พูลพุทธา. (2568). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์แบบโครงงานเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 19(2), 336–345. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/283170>
- ทาริกา สมพงษ์. (2563). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/file_att1/2020080758421228116_fulltext.pdf
- ปวิวิต บรรจงการ. (2568). การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม*, 3(3), 132–144. <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/article/view/2769>
- พุทธิพร สายสงเคราะห์. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (5 ขั้นตอน) เรื่อง เซลล์และกระบวนการดำรงชีวิตของพืช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 32(1), 28–35. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/eduku/article/view/85863>

- รัชณาภรณ์ คำศรี, ปริญญา ปริพุด, และเกษศิริ ทองเฉลิม. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 6(1), 142–151. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edunsrujo/article/view/258971>
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2561). *หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- Homnan, S. (2021). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 23(2), 76–88. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/256739>
- Taohom, T., & Panawong, C. (2024). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อ เสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Modern LearninDevelopment*, 9(8), 284-300. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/275918/184605>
- Kohlberg, L. (1984). *Essays on moral development: The psychology of moral development* (Vol. 2). San Francisco: Harper & Row.